

NEWS

Het vergeten apparaat

Portret van een kastje dat in het verborgene werkt.

1 september 2026, Tobias Engl



Het is nauwelijks groter dan een pocketboek en ziet er onooglijk uit. Een zwart kastje, mat, zonder ventilator, zonder knipperende lampjes, met een paar aansluitingen aan de achterkant. Meestal staat het in de kast onder het scherm of zit het erachter tegen de muur geklemd. Wie de ruimte binnenkomt, ziet het nooit.

En toch draagt het alles. Wat er op het scherm verschijnt, komt hiervandaan: de menukaart, het wachtnummer, de zaaltekst, de vertaalde begroeting. Het apparaat rekent zelf, ter plekke, zonder omweg via een verre cloud. Valt het internet uit, dan draait het scherm gewoon door, omdat wat het toont al in huis is.

Het is zuinig. Het verbruikt zo weinig stroom dat het zelfs in de zomer nauwelijks warm aanvoelt, en het draait jarenlang zonder dat iemand ernaar omkijkt. Het laat zich niets in de maag splitsen. Bij het opstarten controleert het zijn eigen software, en wat niet ondertekend is, laadt het niet. Van de grote dataverzamelaars houdt het zich ver, omdat er in zijn systeem niets zit dat naar huis belt.

Bij ScreenWay heeft dit kastje een naam: Media Player. Een computer die weinig praat en veel waarmaakt. Hij bewaart wat een plek weet en geeft het door aan de schermen, in de taal die op dat moment nodig is. Sommige van deze apparaten spreken zelfs: ze vertalen en lezen voor, en ook dat gebeurt in het apparaat zelf, een meter naast de kijker.

Het mooiste compliment voor zo'n apparaat is dat niemand het erover heeft. Geen telefoontje, geen storing, niemand die zijn naam noemt. Het doet zijn werk, stil, en verdwijnt uit het bewustzijn van wie ervan afhankelijk is. Een apparaat dat vergeten wordt, is een apparaat dat het gewoon doet.